

tárőrök utolsó figyelmeztetésként már a teljes állomány elkobzásával fenyegettek. Vagy legalább Julist – az idősebb vezértehenet – akarták elvinni. Julis nyomát már az újonc határőr is ismerte a friss tárcsázáson. Mindig ő volt az első, aki sajnós vitte maga után a csordát is. Még a kocák is mentek vele.

De most nem volt semmi baj. A szülők elmentek a nyír bátori vásárba, de erős figyelmeztetéssel otthon hagyták Janikát, az erdészeti technikumban első osztályos fiukat állatorzósra. Janika viszont – élve a szabadsággal – fontosnak tartotta a közelben kapáló erdőművelő lányok ellenőrzését. Érthetetlen módon kicsit elidőzött. Mire észbekapott, az állatállomány már olyan mélyen legelt román területen, hogy alig látta.

Meditálásra itt nem maradt idő, mert közeledett a román határőrök vizitje. Felkapta hirtelen apja 45-ös gumicsizmáját és sajnós tiszta nyomokat hagyva átrohant a határsávon. Megfordította a jószágokat, könnyen jöttek érezték, hogy bűnösök. Majd a határsávnál felpattant Julis hátára – hogy lehetőleg fölösleges nyomot ne hagyjon – és haza kormányozta a csapatot, akik egy ideig

még bámulták Janikát, várva az ilyenkor megszokott verést. De ez most elmaradt.

Janinak fontosabb volt, hogy – társadalmi munkában – még egyszer ellenőrizze a kapálókat. Egyesek megesküdtek volna rá, hogy a süldő erdész a lemaradók a szoknya alá nyúlással ösztökélte némelykor. A brigádra nézve – úgy látszik – nem hatott serkentően ez a zseniális munkavezetői találmány. Egyre többen lettek a lemaradók.

Akkortájt a nagy hőségekben illetenségnek számított bugyit hordani.

Na, Janika éppen, hogy hazaért már, a szülők is megjöttek. Gyors, de igen kritikus szemle után a papa már valami dicséret-félét mormogott a foga között, mikor a józan ész határát súroló sebességgel bevágódott a nyírbrányi határőr lak-tanya GAZ gépkocsija. Még az, de a legmagasabb rangú körzeti parancsnokok szálltak ki belőle, némelyiknek a szája rángatózott. Azonnal rátértek – vészjóslóan fojtott hangon – jövetelük céljára, miszerint elsősorban nem is a jószágok szomszédolása volt a magas delegáció kiszállásának kiváltó oka, hanem a tisztán kivethető 45-ös gumicsizma-nyom,

melyik nyom nem jött vissza. Ezért túldoldalon már nagy mélységben kiemelt mozgósítással keresik a Magyarországról „átdobott” diverzánst. És záros határidőn belül elfogadható jelentést kell a külügy-minisztériumba küldeni.

De sajnós nem hozott eredményt – a személy kilétére – sem a fenyegetés, sem a nem éppen szalonképes néhány népies kifejezés használata sem.

Majd kényszerű távozásuk után – a rejtélyeket gyűlölő – házigazda kiszámított mozdulatokkal lecsatolta apjától örökölt „jutasi őrmesteri” nadrágszóját és néhány perc múlva megoldódott a közelmúlt legveszélyesebb „kém átdobási” ügye. Még ha egy kicsit csattanósabbra is sikerült az akció Janika szempontjából.

Lassan, lassan aztán elültek a hullámok a – még a Varsói Szerződés harmóniáját is veszélyeztető – határsértés ügyében. Ráadásul a Julis tehén és társai kirándulása is büntetlenül maradt a nagy zűrzavarban.

Felejthetetlenül szépek és romantikusak voltak azok az idők. Különösen a nyári hónapokban.

Szőőr Levente

Hortobágyon jártak a nyugdíjasok

A magyar pusztával ismerkedtek szeptemberi találkozásuk alkalmával az Országos Erdészeti Egyesület Debreceni Helyi Csoportjának nyugdíjásai.

Másféltucat idős szakember fogadta el a szervezők meghívását. Az összegyűlteket Hortobágyon a csoport elnöke, *Sípos Géza* köszöntötte, aki a közelmúltban vehette át az Egyesület egyik legrangosabb kitüntetését, a Bedő Albert emlékérmét. A rendezvény házigazdája a Hortobágyi Természetvédelmi és Génmegőrző Nonprofit Kft. volt. Elsőként *Gencsi Zoltán* igazgató mutatta be a társaság működését, ezt követően pedig a pusztát történetéről kaptak tájékoztatást az erdészek, és az őshonos magyar állatfajta megnézésére is jutott idő. A jó hangulatú programot kötetlen beszélgetés zárta – tájékoztatót *Tölggyfa Gábor*, a Helyi csoport titkára.

Kép és szöveg: **Vereb István**

A pusztán még az ősi jól bevált gémeskútból merik a vizet

A szép látványtól a jelenlévőket hatókrös szekérrel sem lehetett elvontatni

Új kiadvány a fáról, a fa misztériumáról: Láttalak felnőni

Egy 400 évig tűzben álló, és el nem égő fakémény; bükkfák, melyek nem repednek; a különös cirbolyafenyő; lucfenyők, melyeket egyetlen szű sem akar elfogyasztani; az energiaszállító erdő; a fa misztériuma: csodálatos utazásra hívja olvasóit *Ervin Thoma* – az ősi és új élet felfedezésére a fával, erdővel és holddal.

A finnek többet szeretnének kihozni az erdeikből; erdészeti, erdőipari közvéleménykutatás

16 éve visszatérően elvégzett, a finn erdőgazdálkodás és erdőipar megítélését mérő közvéleménykutatás 2009. évi felmérésének eredményeit ismerteti egy cikk a Finn Erdészeti Szövetség által működtetett forest.fi honlapon. Figyelemre méltóak a megállapítások, illetve a már több mint másfél évtizedes rendszeresség és módszeresség a közvéleményének pontos megismerésére.

(*Fatáj*)